

М

Маджаров Томас Петров. Роден на 22 юли 1951 г. в Пловдив. С шахмат се занимава от пионерските си години. Шампион на Ботев (Пд) за пионери през 1964 г. След това продължава подготовката в школата на Локомотив (Пд) под ръководството на П. Лянгов, а по-късно и на Л. Попов. През 1965 г. покрива I разряд. В следващите 3 години не участва в състезания. Включва се отново през 1969 г. С отбора на Локомотив (Пд) заема 2 място на Спартакиадата в София (треньор П. Пеев). През същата година е утвърден за кандидат майстор. Два пъти участва на полуфиналите за мъже – през 1973 г. в София – 23 м. с 5 т. [+3=4-4] и през 1974 г. във Варна – 20 м. с 5 т. [+3=4-4]. Майстор на спорта от 1975 г. Като студент във ВФСИ „Д. А. Ценов“ (Свищов) участва активно в шахматния живот в института, играе в студентските индивидуални и отборни първенства и в първенствата на Великотърновски окръг. През 1979 г. с отбора на института е републикански студентски шампион, а през 1977 г. – носител на бронзов медал. Трикратен шампион на Великотърновски окръг. На откритото първенство в Пловдив през 1980 г. разделя 3-7 м. с 6,5 т. от 9 (3-ти по Бухолц). На XVI студентско първенство в София през същата година дели 4-9 м. с 5,5 т. от 9. След завършване на висшето си образование през 1981 г. се завръща в родния си

град. В следващите години играе само в отборни срещи. След 1986 г. се оттегля от активна състезателна дейност.

Майданов Никифор. Роден на 9 ноември 1924 г. в Севлиево. С шах-

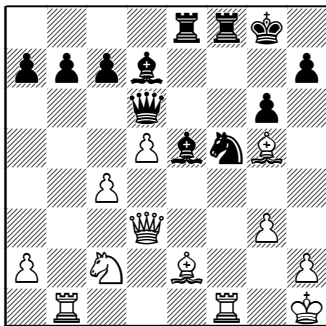
матната игра се запознава 16-годишен и до днес, вече 68 години, е подвластен на нейната магия – неуморен деятел, организатор, състезател и треньор. Съдия и пропагандатор. И всичко това упорито и последователно, година след година, без да търси облаги и лични изяви. Съществена роля за привързването му към шахмата изиграва запознаването с П. Иванов през 1943 г., с когото играе много леки партии, научава много за шахматната теория. Сам започва да чете и да се усъвършенства. По време на следването си в икономическия институт в София участва в редица състезания. Най-големият му успех е 1-2 м. с М. Кюлюмов (пред Р. Бобеков, Ал. Хаджипетров и Ст. Хинков). Поради липса на средства е принуден да продължи обучението си задочно. Поддържа шахматната си любов чрез кореспондентни партии с М. Кюлюмов, Ст. Хинков, Ил. Липавцов, Ат. Павлов и др. От края на 40-те години на миналия век в продължение на близо 50 години е председател на шахматната секция в Севлиево. Организира и провежда десетки състезания. Работи и като треньор, приобщава много младежи към шахмата. Организатор на XVI републиканско първенство за девой-

ки, проведено в Севлиево. Неговите възпитаници (юноши ст. в.) печелят бронзовите медали от републиканското отборно първенство в Ловеч през 1978 г. През 1979 г. юношите до 17 г. също са 3-ти от първенството в Ихтиман, а през 1980 г. девойките на Габровски окръг, в състава на който играят 2 негови възпитанички, са републикански шампиони. Многократен градски и общински шампион. Първа дъска на представителния отбор, с който печели златни медали от отрасловите спартакиади във Варна и Пловдив. Активен сътрудник на сп. "Шахматна мисъл", "Шах в училище" и местните медии.

Ив. Добрев – Н. Майданов [E98]

Габрово-Севлиево, Габрово, 1955 г.

1.d4 ♖f6 2.c4 g6 3.♗c3 ♙g7 4.e4 d6
5.♗f3 0–0 6.♙e2 e5 7.0–0 ♗c6 8.d5 ♗e7
9.♗e1 ♗e8 10.♗c2 f5 11.f4 ♗f6 12.fe5
de5 13.ef5 ♗f5 14.♙g5 ♖d6 15.♖d3
♙d7 16.♗h1 e4 17.♗e4 ♗e4 18.♖e4
♞ae8 19.♖d3 ♙b2 20.♞ab1 ♙e5 21.g3

21...♙g3 22.hg3 ♗g3 23.♗g2 ♞e2
24.♗g1 ♙f5 25.♞f5 ♞f5 26.♙h4 ♞ff2
27.♙g3 ♞g2 28.♗h1 ♖d7 0-1

Майданов Николай Никифоров. Роден през 1960 г. в град Севлиево. Съставя задачи от различни жанро-

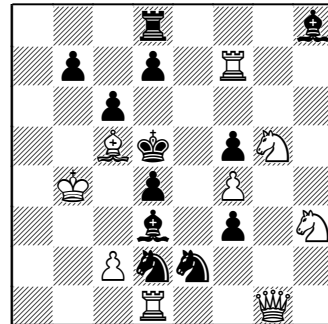
ве и етюди. Има 25 публикации у нас, както и в Македония, Чехия, Словения. Спечелил е отличия. Много добър решавач, призьор е в конкурси и първенства по решаване на задачи и етюди.

Николай Майданов

Sachinfo

2000

#3

1.♖e3! (2.♞d7 ♞d7 3.♖e6#) 1...de3
2.♞f5 ♙f5 3.c4#, 2...♙e5 3.♞e5#, 1...e4
2.♖b3 ♗b3 3.c4#, 2...♗c4 3.♖c4#, 1...
♗e4 2.♞f5 ♙e5 3.♞e5#

Макс Хайнрих. Роден през 1906 г. в Русе. Като шахматист се изявява в Софийския шахматен клуб, в първенствата на които е играл 6 пъти. Шампион е през 1936 г. с 9 т. от 13 [+8=2-3], а през 1928 и 1936 г. заема 2 м.. Участва на първенството на България през 1934 г. и се

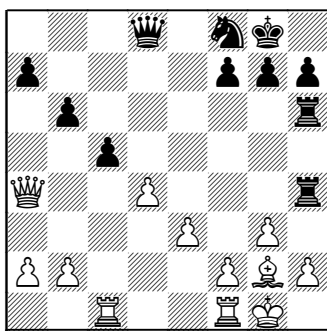

класира на 3 м. с 6 т. от 9 [+5=2-2]. През 1936 г. участва в тренировъчен мач-турнир в София, където разделя 3-4 м. С националния отбор на България играе на Турнира на нациите в Мюнхен през 1936 г. на VIII дъска и постига 3,5 т. от 18 [+3=1-14]. В периода 1938 – 1940 г. участва в отборните състезания за купа “Хоринек”. В края на 40-те години емигрира от страната и повече сведения за него няма.

В. Коомен (Хол) – Х. Макс [D55]

Турнир на нациите, Мюнхен, 1936 г.

1.d4 d5 2.c4 e6 3.♘c3 ♘f6 4.♗f3 ♕e7
5.♗g5 ♘bd7 6.e3 0-0 7.♞c1 b6 8.cd5 ed5
9.♗d3 ♗b7 10.0-0 c5 11.♗b1 ♞e8 12.♗e5
♞c8 13.♗f5 ♗c6 14.♗f6 ♗f6 15.♗c6 ♞c6
16.♗d5 ♗f8 17.♗f6 ♞f8 18.♗g4 ♞d6 19.♗a4
♞e4 20.♗f3 ♞h4 21.g3 ♞dh6 22.♗g2

22...♞h2 23.dc5 ♗g5 24.c6 ♗h5
25.♗e4 ♞h1 26.♗h1 ♗h2# 0-1

Малчев Андрей. Роден на 21 януари 1915 г. в Русе. Завършва американския колеж в Симеоново и право в Софийския университет. С шахмат се занимава още от ученическите си години. Участник е в първото индивидуално първенство на страната през 1933 г. Един от инициаторите за създаването на Студентския шахматен клуб (1934 г.). През 1936 г. печели

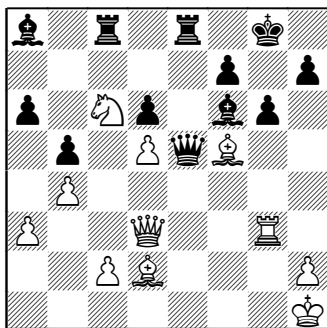

на сеанса срещу Ал.Алехин. Същата година с националния отбор участва на Турнира на нациите в Мюнхен. Постепенно се оформя като един от най-добрите български шахматисти. На първенството на страната през 1945 г. разделя първото място с Ал.Цветков, но след това губи допълнителния мач за титлата. В началото на 50-те години А.Малчев се оттегля от състезателна дейност и се посвещава изцяло на организаторската работа. От 1953 г. в продължение на три десетилетия е главен редактор на сп. ”Шахматна мисъл”. Благодарение на неговите усилия списанието става едно от най-добрите в света. Успоредно с журналистическата си дейност А.Малчев работи активно и в Бюрото на БФШ, а от 1971 г. и в Международната федерация по шахмат (ФИДЕ), като постоянен представител на България. От 1974 г. е член на квалификационната комисия, а от 1978 г. е член и на Централния комитет на ФИДЕ. Има огромни заслуги за популяризирането на система ЕЛО в целия свят. Международен арбитър на ФИДЕ. Бил е член на апелационното жури на мача за световната титла между А. Карпов и В. Корчной през 1978 г. в Багио и един от главните съдии на мача А.Карпов – Г.Каспаров през 1985 г. в Москва. Ръководил е и много международни турнири и състезания. Автор е на десетки статии и няколко шахматни книги, сред които се откроява уникалният труд “Испанска партия”. Умира на 5 юли 1994 г. в София.

Ал. Кипров – А. Малчев [B92]

Първенство на ДСО "Червено знаме",
1952 г.

1.e4 c5 2.♘f3 d6 3.d4 cd4 4.♘d4
♘f6 5.♘c3 a6 6.♙e2 e5 7.♘b3 ♙e7
8.0–0 ♖c7 9.♙h1 b5 10.a3 ♙b7 11.♖d3
0–0 12.f4 ♘bd7 13.♙f3 ♖ac8 14.♗f2
♘b6 15.♘a5 ♙a8 16.♙d2 ♗fd8 17.♗e1
♘bd7 18.♖e2 ef4 19.♘d5 ♘d5 20.ed5
♙h4 21.g3 fg3 22.♗g2 ♙f6 23.♙e4 ♙e5
24.♗f1 ♘f6 25.♗f6 ♙f6 26.♗g3 ♗e8
27.♖d3 g6 28.b4 ♖e7 29.♙f5 ♖e5
30.♘c6

30...♖c6 31.dc6 ♙c6 32.♙g1 ♖a1
33.♙f2 ♙d4 34.♙e3 ♙e3 35.♗e3 ♗e3
36.♙e3 ♖e5 0-1

Мандров Димитър Николов. Роден на 7 май 1934 г. Син на Никола Мандров, победителят в първия официален турнир на Софийския шахматен клуб през 1922 г. Като шахматист се оформя по време на следването си в Софийския университет, когато участва и в редица студентски първенства и състезания. Играл е в няколко полуфинала. Най-добре се представя през 1952 г. в Бургас, където заема

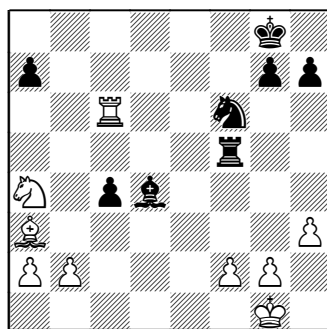

2 м. с 11 т. от 16 [+7=8-1] и получава правото да играе на финала. Там се класира 18-ти с 5,5 т. от 18 [+ 3=5-10]. По-нататък шахматната му дейност се ограничава в Бургас. Играе в градски и окръжни първенства, и в отбора на Бургаски окръг. Състезателните му изяви са до към 90-те години на миналия век.

Д. Мандров – Згр. Милев [A25]

VI Спартакиада на проектантските
организации, 1965 г

1.c4 ♘f6 2.♘c3 e5 3.e3 ♘c6 4.d4
ed4 5.ed4 d5 6.♘f3 ♙e7 7.♘e5 0–0
8.♙e2 dc4 9.♘c6 bc6 10.♙c4 c5 11.dc5
♖d1 12.♘d1 ♙c5 13.0–0 ♙d4 14.♘c3
c5 15.♙f4 ♙e6 16.♙e6 fe6 17.♗ae1
♗ae8 18.♙d6 ♗f7 19.♘a4 ♖c8 20.♗e6
♖c6 21.♗fe1 ♗b7 22.h3 c4 23.♙a3 ♗e6
24.♗e6 ♗b5 25.♖c6 ♗f5

26.♙c5 ♙c5 27.♘c5 ♗d5 28.f3 h5
29.♘e4 ♘e4 30.fe4 ♗d1 31.♙h2 ♗d2
32.♖c4 ♗b2 33.♗a4 ♗b7 34.♙g3 ♙h7
35.♙f4 ♙h6 36.e5 ♗f7 37.♙e4 ♙g5
38.♙d5 ♗d7 39.♙e6 ♗b7 40.h4 ♙g6
41.♗a6 ♗b2 42.g3 ♗b7 43.♗d6 a5
44.♗a6 ♗b5 45.♗a7 1-0

Манев Димитър Димитров. Най-изтъкнатият проблемист на град Шумен. Роден на 6 октомври 1925 г. в село Винаца, Шуменска област. Живее и работи в Шумен. По профе-

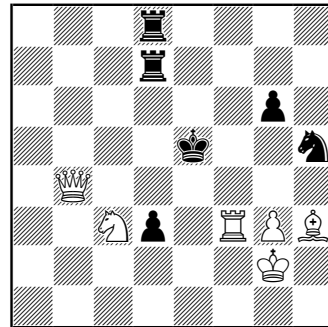
сия е моделиер в кожарската промишленост. Много години посвещава на практическия шахмат. Изявява се активно като талантлив деятел, състезател, съдия.

Многократен участник в представителния шахматен отбор на “Волов”. В композицията дебютира през 1949 г. в сп. “Шахматна мисъл”. Съставя двуходовки и триходовки. Републикански шампион в раздел двуходови задачи за 1954 и 1955 г. Майстор на спорта по шахматна композиция. В двуходовия жанр неизменно разработва най-модерните и актуални теми през 60-те и 70-те години: “Загоруйко”, “Рухлис”, “Редуване”. През 80-те и 90-години в репертоара му са включени и темите “бели комбинации” и “избор на играта”, които разработва оригинално, с високо техническо умение. Изключително отзивчив и добронамерен като човек, майсторът от Шумен поддържа активни контакти с редица български автори. Той е пръв наставник на другия именит композитор от Шумен – майсторът на ФИДЕ Вл. Забунов. Най-високите турнирни успехи на Манев: I място в двуходовия раздел на мача България – Украйна (1955) шампионска титла в републиканското първенство за 1955 г. (двуходовки). Публикувал е 130 задачи, от които 70 са отличени в различни конкурси, от тях 35 премии (в т. ч. – 9 първи награди). Съдия републиканска категория. Ръководил е десетки състезания, предимно на територията на Шуменска област.

Димитър Манев

България – Украйна 1956 г.

I място

#2

(6+6)

В началото: 1...♖d4 2.♗e7#, 1...♖d6 2.♗e4#, 1...♘f4 2.♗f4#; 1.♗b6! (2.♗e3#) – 1...♖d4 2.♗e6#, 1...♖d6 2.♗e3#, 1...♘f4 2.gf4#, 1...♘f6 2.♗f6#. Промяна на матовете във форма “Мередит”.

Манолов Иван Манолов. Роден на 30 октомври 1952 г. в село Дъбовица,

Бургаска област. Международен майстор от 1988. г. Завършил е СПТУ по корабостроене в Бургас и техникум по металургия в Перник. С шахмат се занимава от 4-ти клас

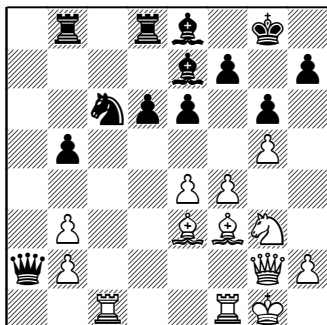
под ръководството на Ст. Марчев в Бургас, а по-късно се усъвършенства при Т. Янков. Първото му участие в състезания от системата на републиканските първенства е републиканското индивидуално първенство за юноши в Русе през 1970 г. Като войник в Перник, участва активно в шахматния живот на града. Градски шампион за 1973 г. и 1974 г. През те-

зи години играе в представителния градски отбор. След това се завръща в Бургас. От 1974 г. работи като щатен треньор по шахмат в ЖСК "Локомотив" (Бс). В периода 1979 – 1983 г. е отново в Перник. С отбора на Миньор (Пк) играе в "А" група. През 1984 г. се завръща в Бургас и до 2002 г. работи като треньор в Нефтохимик (Бс). Многократен градски и окръжен шампион на Бургас и Бургаски окръг. Един от най-големите шахматни организатори в Бургас. Благодарение на неговия ентузиазъм и всеотдайност са организирани и проведени 4-те международни гросмайсторски турнири в КК "Елените" през 1992-1995 г. Играл е с успех в редица международни турнири в Дания, Франция, Гърция, Швейцария, Полша и Испания.

ИВ. Манолов – Л. Спасов [В83]

XXXVIII Републиканско първенство, Асеновград, (10), 1974 г.

1.e4 c5 2.♘f3 d6 3.d4 cd4 4.♘d4 ♘f6 5.♘c3 ♘c6 6.♙e3 e6 7.♙e2 ♙e7 8.0–0 0–0 9.f4 ♙d7 10.♘b3 a6 11.a4 b6 12.♙f3 ♖c7 13.♖e1 ♗fd8 14.♗f2 ♗ab8 15.g4 ♙e8 16.♗ad1 ♘d7 17.g5 ♘c5 18.♗g2 ♘b3 19.cb3 b5 20.ab5 ab5 21.♗c1 ♖a5 22.♘e2 ♖a2 23.♘g3 g6

24.f5 ♘e5 25.♙d1 ♗dc8 26.♗c8 ♗c4 27.♖d2 ef5 28.ef5 ♙c6 29.♖d4 ♖a8 30.f6 ♙d8 31.♗h4 ♘f8 32.♗h7 ♘e8 33.♙g4

♙e7 34.fe7 ♙d7 35.♙d7 ♘d7 36.♗h3 ♘e7 37.♗g2 ♖a2 38.♗b7 1-0

Манолов Михаил. Роден през 1894 г. Един от най-активните деятели

на Варненския шахматен клуб.

От 1930 г. неизменно е член на настоятелството на клуба. Участник в три първенства на България – най-голям успех постига на V

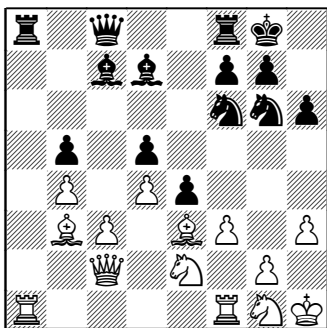
първенство през 1938 г. – 3 м. Пет пъти шампион на Варна, през 1937 г. – със 100 процентов резултат. През 1942 г. е победител в турнира в памет на К. Атанасов. През същата година е включен в националния отбор на страната за срещата с Хърватско, където се представя добре. С големи заслуги за популяризирането на шахмата в морската ни столица. Дълги години М. Манолов (бай Михал), е човекът, който посреща любителите на шахмата в клуба, дава им първите уроци и ги запалва за цял живот да обичат тази древна игра. Той е не само домакин, библиотекар, шахматен педагог, но и незаменим спаринг-партньор. Благодарение на неговата апостолска дейност и любов към шахмата оцеляват и достигат до наши дни много от партиите на първите български майстори. За големите му заслуги към българския шахмат през 1972 г. е удостоен със званието "Заслужил деятел на физкултурата". Умира през 1984 г.

Г. Рахнев – М. Манолов [С46]

Първенство на Варна, 1937 г.

1.e4 e5 2.♘f3 ♘c6 3.♘c3 ♙c5 4.♙c4 ♘f6 5.0–0 d6 6.a3 ♙g4 7.h3 ♙d7 8.b4

♙b6 9.d3 h6 10.♘e2 ♘e7 11.c3 ♘g6
12.♖c2 ♖c8 13.♙h2 c6 14.d4 d5 15.ed5
cd5 16.♙b3 e4 17.♘fg1 ♙c7 18.♙h1 b5
19.a4 a6 20.ab5 ab5 21.♙e3 0-0 22.f3

22...♖a1 23.♖a1 ef3 24.♘f3 ♙h3
25.♖d3 ♙g2 26.♙g2 ♖g4 27.♙f1 ♖f3
28.♙e1 ♖e8 29.♙d2 ♘e4 30.♙c2 ♘f2
31.♖b5 ♖e3 32.♘c1 ♖c3 33.♙b2 ♖e3 0-1

Манчев Васко. Роден на 1 август 1935 г.в Чирпан. Още като бебе, след остро инфекциозно заболяване, остава инвалид за цял живот. Не може да ходи без помощ, защото е нарушен центърът на равновесието. Грижовната

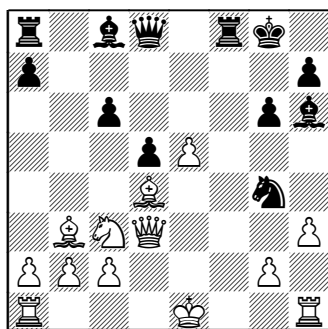
му майка, обаче не иска детето ѝ да остане назад в умственото си развитие, затова неуморно работи за усъвършенстване на интелекта му. Освен всичко друго тя довежда в къщи Добри Иванов, за съжаление вече покойник, да го учи на шах. И съвсем скоро Добри разбира, че Васко е с много развито логическо мислене и богата мисловна фантазия. Започва да печели партиите си срещу своя “учител”. Шахът завладява напълно Васко и

той започва да търси и чете шахматна литература. Купува много книги и в момента има богата колекция от шахматни шедеври. Години наред получава сп. “Шахматна мисъл” и “Шахматы в СССР”. От тях научава за съществуването на кореспондентния шах. Запознава се и поддържа дълги години приятелски отношения с: О. Нейкирх, Ст. Мечкаров, Н.Бахаров и др. ръководители в шахматната федерация. Участва в много турнири, организирани в страната, многократно в републикански първенства, двустранни срещи между България и други европейски страни. Но с най-голямо желание участва в международни състезания: WC V-12; WT/H/306 и много други. Винаги се е представял добре, за което е получавал поздравления от Българската федерация по кореспондентен шах. За съжаление от две години е на легло и с нарушен говор, и вече не играе.

Стамов – В. Манчев [B32]

Кореспондентна, 1988 г.

1.e4 c5 2.♘f3 ♘c6 3.d4 cd4 4.♘d4 g6 5.♘c3 ♙g7 6.♙e3 ♘f6 7.♘c6 bc6 8.e5 ♘g8 9.f4 f6 10.ef6 ♘f6 11.♙c4 d5 12.♙b3 ♘g4 13.♙d4 e5 14.fe5 0-0 15.♖d3 ♙h6 16.h3

16...♙a6 17.♖a6 ♗h4 18.♔d1 ♘f2
 19.♙f2 ♖f2 20.♗e2 ♖af8 21.♞e1 ♞f1
 22.♖a5 ♗e4 23.a3 ♞8f2 24.♖a6 ♗d4
 25.♗d3 ♞e2 0-1

Маринов Димитър Златев. Роден на 1 февруари 1943 г. в Ямбол. Майстор на спорта. Състезателната му дейност започва с практическия шах. Участва с успех в редица състезания в Ямбол и региона. Играл е в откритите турнири в Приморско, Елхово, Ивайловград, Сливен. Играе с успех в няколко турнира по кореспондентен шах. Във Ф/18 разделя 8-9 м. с 6 т. [=5=2-7], а в I турнир за купата на България, е сред победителите в една от полуфиналните групи и играе на финала, където заема 10 м. с 5,5 т. капитан е на отбора на Тунджа (Яб), участник в първото републиканско отборно първенство по кореспондентен шах

Маринов Петьо Йорданов. Роден на 6 юли 1972 г. в Плевен. Правилата на шахмата научава на 8-годишна възраст от баща си. Активно се занимава от 90-те години на миналия век. Майстор на спорта по кореспондентен шах.

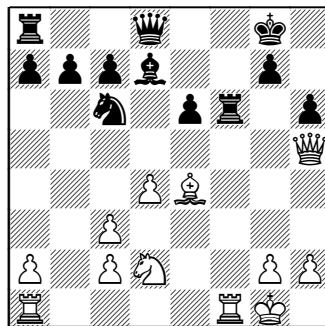
От 2001 до 2004 г. е председател на СКШ Плевен XXI, а от 2004 на СКШ Спартак Плевен XXI – клуб № 1 по спечелени медали и отличия в България за 2005 и 2006 г. Съдия по шахмат 2-ра категория. От 2005 г. е член на УС на БФШ и председател на комисия Детско-юношески шахмат. От месец май 2006 г. е президент на Съюз на

кореспондентните шахматисти в България. Награден с грамота за принос в развитието на детския шах на Балканите в Гърция през 2005 г. Притежава диплома за бакалавър по бизнес мениджмънт от Американски институт. Занимава се с частен бизнес. Собственик на компания “Слай Комерс” с дейности : аромати и добавки за храни и напитки, газ-станция за въглероден двуокис, търговия с недвижими имоти, строителство и инвестиции.

П. Маринов – П. Лянгов [A45]

Полуфинал, Плевен, 2006 г.

1.d4 ♘f6 2.♙g5 e6 3.e4 h6 4.♙f6
 ♗f6 5.e5 ♗d8 6.♗c3 d6 7.f4 ♗c6 8.♗f3
 de5 9.fe5 ♙b4 10.♙d3 0–0 11.♙e4 ♙d7
 12.0–0 ♙c3 13.bc3 ♗a5 14.♗d2 f5
 15.ef6 ♞f6 16.♖h5 ♗c6

17.♞f6 ♖f6 18.♞f1 ♖g5 19.♖f7 ♔h8
 20.♖f8 1-0

Марков Борис. Роден през 1894 г. Художник, приложник. Голям любител на шахмата. Един от инициаторите за създаването на Софийския шахматен клуб през 1922 г. На учредителното събрание е избран за член на настоятелството. Взема участие в първия турнир на клуба проведен през април с.г.

и се класира на 5-то място. В продължение на 40 години той е един от най-ревностните шахматни дейтели в страната. През 1936 г. по негова инициатива се организира и провежда първата у нас шахматна партия с живи фигури; помага при организиране участието на националния отбор на България в Турнира на нациите в Мюнхен и Олимпиадата в Буенос Айрес. И след края на войната продължава да помага на шахматното движение в страната. Винаги е бил близо до проблемите, помагал е за тяхното решаване, но не е участвал в ръководството на РШС. Той дава първите по обстойни сведения за шахматните прояви в България през 20-те и 30-те години на миналия век. В неговото ателие са гостували почти всички известни чуждестранни шахматисти посетили нашата страна през тези години. Умира на 18 ноември 1961 г. в София.

Марков Божидар д-р. Роден на 7 януари 1922 г. в Щип (Македония).

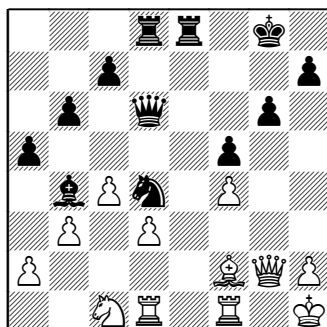
По време на Втората световна война идва в София и следва медицина. От 1942 г. се включва активно в шахматния живот. През 1943 г. е студентски първенец с 10 т. от 11. Участвал е в 7 първенства на страната. Най-добре се представя през 1946, 1947 и 1948 г. когато се класира на 4 м. Победител е на Великденския турнир в Пловдив през 1947 г. с 4,5 т. от 5. През тези години е включен в на-

ционалния отбор. Играе с успех на II Балканиада през 1947 г. и в две международни срещи. През 1955 г. се преселва да живее в Канада. През 2002 г. за кратко посещава София.

Е.Бакони (Унг) – g-р Б. Марков [A16]

II Балканиада, София, 1947

1.c4 ♖f6 2.♘c3 b6 3.e4 ♙b7 4.d3 e5 5.f4 d6 6.♗f3 ♘c6 7.♙e2 g6 8.0–0 ♙g7 9.♞e1 0–0 10.♗h4 ♗d4 11.♙d1 ef4 12.♙f4 ♗d7 13.♞d2 ♗e6 14.♙g3 ♗dc5 15.♙e2 a5 16.♞ae1 ♗d4 17.♙d1 ♙c8 18.♗e2 ♙g4 19.♗f3 ♙f3 20.gf3 f5 21.♗c1 ♞d7 22.b3 ♗ce6 23.f4 ♗c5 24.e5 ♗ce6 25.ed6 ♞d6 26.♞g2 ♞ad8 27.♙f3 ♗f3 28.♞f3 ♙c3 29.♞d1 ♗d4 30.♞ff1 ♙b4 31.♙h1 ♞fe8 32.♙f2

32...♗e2 33.♙h4 ♗c3 34.♙d8 ♗d1 35.♙c7 ♞c7 36.♞d1 ♞f4 37.d4 ♞e1 38.♞e1 ♙e1 39.♗d3 ♞e3 40.♞d5 ♙g7 41.♞d7 ♙h6 42.♗e1 ♞e1 43.♙g2 ♞e2 44.♙g3 ♞a2 45.♞d8 ♞b3 46.♙h4 ♞b4 47.d5 ♞e1 48.♙h3 ♞e3 49.♙g2 ♞g5 0-1

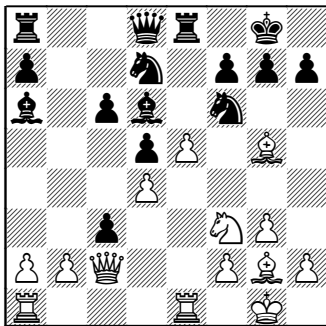
Маргинов Георги Антонов. Роден на 16 февруари 1936 г. във Вършец. Живее и работи във Враца. Израства като силен шахматист в началото на 50-те години на миналия век. Многократен градски и окръжен шампион на Враца. През 1956 г. е включен в юношеския национален отбор и играе в

традиционната среща в Букурещ с Румъния. Печели и двете си партии – срещу Шлезингер и Джорджеску, с което допринася за минималната победа на българския отбор. През 1958 г. играе на полуфинала във Враца и разделя 2-3 място с 8 т. [+6=4-2], 2-ри по коефициент Бергер. Това му дава правото да играе на финала. На XXIII първенство на страната през 1959 г. заема 14 м. с 4 т. [+3=2-9]. Играе солидно технически, но добре се ориентира и в тактическите усложнения. Поради служебната си заетост твърде рано се оттегля от активния шахматен живот. Участва епизодично в срещи на отбора на Враца. Играл е и няколко майсторски турнири., където винаги се е представял добре. Майстор на спорта от 1974 г. Умира през 1994 г.

Г. Мартинов – Ам. Коларов [E15]

Първенство на България, София, 1959

1.d4 ♘f6 2.c4 e6 3.♗f3 b6 4.g3 ♕a6
5.♖a4 c6 6.♗c3 d5 7.cd5 ed5 8.♗g2
♗d6 9.0–0 0–0 10.♞e1 ♞e8 11.♗g5 b5
12.♖c2 ♗bd7 13.e4 b4 14.e5 bc3

15.♖c3 h6 16.♗f6 ♖b6 17.ed6 ♗f6
18.♗e5 ♞ed8 19.♖c6 ♖c6 20.♗c6 ♗d6
21.♞ac1 ♗f8 22.♗e5 ♗e8 23.♞c5 ♞ad8
24.♞ec1 ♗b7 25.♗f1 ♞b6 26.♞b5 f6 27.♗g6
♗f7 28.♗f4 ♞dd6 29.♞cc5 g5 30.♗g2 ♗a6
31.♞b6 ab6 32.♞c1 ♗f1 33.♗f1 ♞e6 34.♗e3
♞e4 35.♗d5 ♗d4 36.♗b6 ♗d6 37.♞c2 g4

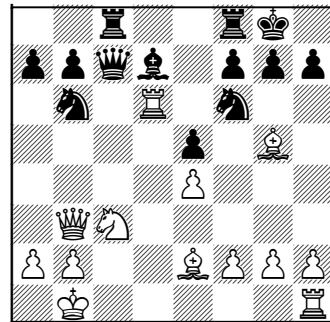
38.♗e2 ♗e6 39.b3 ♞e4 40.♗d2 ♗b5 1-0

Мартинов Мартин Георгиев. Роден през 1958 г. във Враца. По шахмата се увлича под влияние на баща си, мс Г. Мартинов. Активен шахматен деятел, организатор и съдия на много шахматни състезания в родния си град и региона. Многократен участник в градски и окръжни първенства. Работил е и като треньор по шахмат. Най-големите си успехи като състезател постига в кореспондентния шах. Победител е в XVII финал с резултат 12,5 т. [+11=3-0], с което става републикански шампион. Още веднъж играе на финала – във Ф/25 заема 3 м.

М. Мартинов – В. Йотов [D45]

Кореспондентен финал, 25

1.c4 e6 2.♗c3 d5 3.d4 ♗f6 4.♗f3 c6
5.e3 ♗bd7 6.♖c2 ♗d6 7.♗d2 0–0 8.0–0
c5 9.e4!? cd4 10.♗d4 dc4 11.♗c4 ♗b6
12.♗e2 ♗d7 13.♗b1 ♞c8 14.♖b3 ♗c5
15.♗g5 ♗d4 16.♞d4 e5 17.♞d6 ♖c7

18.♞f6 gf6 19.♗f6 ♗c4 20.♗c4 ♖c4
21.♖d1 ♖e6 22.♗d5 ♞fe8 23.h3 h6
24.♖g4 ♖g4 25.hg4 ♗b5 26.f3 ♗d3
27.♗a1 ♗f8 28.b3 ♞e6 29.g5! h5?!
30.♞h5 ♗e8 31.a4 ♗d7 32.♞h7 ♗e8
33.g6 fg6 34.♞b7 ♞c1 35.♗a2 ♞c2
36.♗a3 ♗f1 37.g4 ♗e2 38.g5 ♗f3 39.♞a7
♗e4 40.♗c7 ♞c7 41.♞c7 ♗f5 42.♞c3 e4

43.♙d4 ♖a6 44.♗c5 ♜d6 45.♙c3 ♗e6
 46.b4 e3 47.♗e5 ♙d7 48.♗e6 ♙e6 49.b5
 ♙d3 50.♙b4 ♙d7 51.♙d4 e2 52.♙f2
 ♙c8 53.a5 ♙b8 54.a6 ♙a8 55.♙a5 1-0

Мархолов Димитър Стефанов. Роден на 28 април 1971 г. в Дупница.

Международен майстор. Завършил е гимназия и УПК към техникум по обществено хранене в Пловдив. Като шахматист израства в школата на Локомотив (Пд).

В шахматни състезания от национален мащаб участва от 1985 г. В първенството на пионерските дружини, с отбора на своето училище заема 2 м., победител е на II дъска с 5,5 т. от 7. В първенствата на Пловдив за юноши и за мъже и в откритото първенство на страната покрива нормите за майстор на спорта. През 1987 г. с Локомотив (Пд) е 2-ри в турнира за купата Хан Аспарух в Ихтимин, победител е на II дъска с 6 т. от 7. През 1988 г. на РИП в Шумен разделя 6-11 м. с 5,5 т. от 9. В следващите години изявиите му не впечатляват. Това обаче не го обезкуражава. Работи упорито, усъвършенства се и в средата на 90-те години прави видим скок в своето развитие. През 1995 г. на полуфинала в Шумен се класира между 3 и 15 м. с 5,5 т., което му дава правото да играе на финала, който се провежда в София по „нокаут системата“. Дебютът му е неуспешен – отпада на 1/16 финалите. През 1997 г. играе за втори път на финалите. Борбата в Шумен се води по швейцарската система в 9 кръга. Представянето му е много

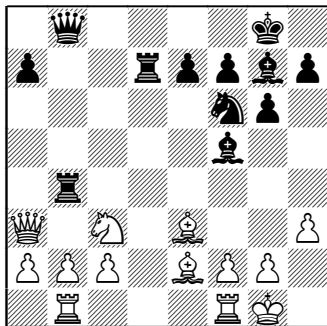
добро – 5 м. с 6,5 т. [+4=4-1], покрива и първия си бал за международен майстор. За 3-ти път играе на финала през 1999 г. - на полуфинала в София разделя 1-12 м. с 6,5 т. от 12, но поради слаб допълнителен коефициент остава резерва. Впоследствие е включен, но представянето му не е добро – 12-13 м. с 3 т. [+2=2-9]. Четвъртото му, последно за сега участие е през 2001 г. в Царево – 30 м. с 3 т. [+2=2-5]. През 2000 г. с отбора на Локомотив (Пд) печели бронзов медал от РОП, през 2001 г. дели 4-5 м. (на III дъска постига 2 т. от 5) и през 2006 г. в Слънчев бряг 3 м. (като резерва – 2,5 т. от 6) . През последните години участва с успех в редица международни турнири. По-добри резултати е постигнал: Пловдив, открито първенство, 2001 г., 8-18 м. с 6 т.; 2006 г., 5-9 м. с 6,5 т.; Сливен, 2001 г., Сини камъни, 1-3 м. с 7,5 т. (победител); Албена, 2001 г., 9-14 м. с 5 т.; Тетевен, 2002 г., 1 м. с 7,5 т.; Кан (Фр), 2002 г. 15-25 м. с 6 т., Кан, 2003 г., 1-3 м. с 7 т.; Суботица (Сърбия), 2003 г., 1-3 м. с 6,5 т. [+5=3-1], покрива втори бал за международен майстор; Лион (Фр), 2003 г., 1 м. с 8 т. – трети бал, 2004 г., 1-3 м. с 6 т. от 7; Ла Токе (Фр), 2003 г., 1-4 м. с 7 т. Същата година е утвърден за международен майстор. Вилборбан (Фр), 2004 г., 3-5 м. с 5 т. [+3=4-2]; Генон (Фр), 2004 г., 3-7 м. с 5 т. от 6; Гуингамп (Фр), 9-12 м. с 6 т.; Кутро (Ит), 2005 г., 7-10 м. с 5,5 т.; Сан Себастиан (Исп), 4-12 м. с 6,5 т.; Марсилия (Фр), 2005 г., 2-8 м. с 6,5 т.; и др. Занимава се със семеен бизнес.

Д. Мархолов – С. Петросян [B27]

Лион, (4), 2003 г.

1.e4 c5 2.♗c3 g6 3.d4 cd4 4.♗d4
 ♙f6 5.♙f3 ♙c6 6.♗a4 d6 7.e5 de5

8.♘e5 ♙g7 9.♙b5 0-0 10.♘c6 bc6
 11.♙c6 ♜b8 12.0-0 ♚c7 13.h3 ♜b6
 14.♙f3 ♜d8 15.♜b1 ♜a6 16.♜b4 ♙f5
 17.♙e2 ♜b6 18.♜a4 ♜b8 19.♙e3 ♜b4
 20.♜a3 ♜d7

21.♙b5 ♙c2 22.♜b4 ♙b1 23.♜a4
 ♙f5 24.♙d7 ♘d7 25.♜a7 ♜b2
 26.♜a8 ♘f8 27.♘d5 ♜e5 28.♜d8
 ♙e4 29.♘e7 ♘h8 30.♜d1 ♜h5
 31.♜d7 f6 32.♜e8 1-0

Марчев Стефан Стамов. Роден на 16 април 1932 г. в село Садово, Котленска околия. Основното си образование завършва в родното си село, а гимназия в Котел. През 1950 г. е назначен за нередовен учител и директор на началното училище в с. Малко село, Котелска околия. Това определя по-нататъшния му професионален път. През 1951 г. завършва 3-месечни курсове в Софийския университет (рабфак) по френски език, взема с отличен приемния изпит за редовно обучение, но не го приемат поради голямото прогресиращо късогледство – носи очила с 14 диоптъра.

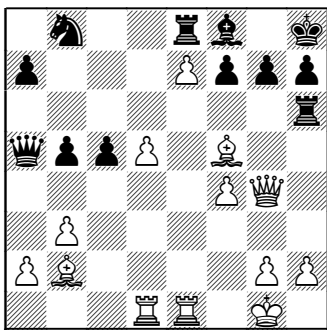

През 1954 г. е приет задочно в Пловдивския институт, който завършва безпроблемно по специалностите френски език, история и рисуване. В продължение на 27 години учителствува, от които 25 и като директор, в селата Малко село, Тича, Ябланово (Сливенско), Феклач (7 г.), Вязенково и Садово (16 г.). В с. Тича ръководи кръжок по шахмат. Неговите ученици стават околийски първенци. В с. Ябланово отново неговият отбор е първи. От 1978 г. е член на Съюза на слепите в България. Бил е член на окръжната организация, а от 1985 г и на централното ръководство. Правилата на шахматната игра научава през есента на 1944 г. от руския офицер Максим Михайлович, който по това време живее у тях. Първият противник е брат му. От 1958 г. започва да получава редовно сп. „Шахматна мисъл“ и от 1960 г. се включва в турнирите по кореспондентен шах, в които играе повече от 30 години. Най-големите му успехи са участията в полуфиналите за републиканско първенство. Участвал е с успех в редица състезания на ССБ. Участник в Първата национална среща на кореспондентните шахматисти в страната през февруари 1989 г. в село Ковачевци.

Ст. Марчев – Р. Веселинов [A17]

ПФ/44, 1974-75 г.

1.c4 ♘f6 2.♘c3 e6 3.♘f3 d5 4.e3
 b6 5.b3 ♙e7 6.♙b2 0-0 7.d4 ♙b7
 8.♙d3 ♘bd7 9.0-0 ♜c8 10.♜c1 c5
 11.♜e1 ♜e8 12.♘e5 ♘e5 13.de5
 ♘d7 14.f4 ♘b8 15.cd5 ed5 16.♙f5
 ♜c6 17.♘d5 ♜h6 18.e4 ♙f8 19.♜g4
 ♙d5 20.♜cd1 b5 21.ed5 ♜a5 22.e6
 ♘h8 23.e7!!

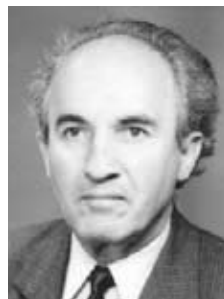

1-0

Матеева Магдалена Иванова. Родена на 20 февруари 1978 г. във Варна. Завършила е УНСС – София, специалност „Икономика на транспорта“ и втора магистърска степен през 2002 г. „Публична администрация“. С шахмат се занимава от 7 годишна в школата на ЖСК „Спартак“ при треньора мм К. Ангелов. Само за 3 години покрива нормата за кандидат майстор. На републиканските първенства за девойки младша, а по-късно и старша възраст е винаги сред първите. През 1991 г. е шампионка до 14 г. Класирала се е сред първите 6 на първенствата до 16 г. и до 18 г. В периода 1988 г. – 1995 г. с отбора на ВШК „Г. Даскалов“ два пъти е шампионка (1993 г. и 1995 г.) веднъж втора (1994 г.) и веднъж трета (1992 г.). Участвала е и на II международна ученическа олимпиада в Берлин през 1990 г. С постъпването си в УНСС прекратява състезателната си дейност.

Махлев Атанас Андреев. Роден на 8 декември 1932 г. в Свищов. Доцент във ВФСИ „Д. Ценов“ (Св). Един от най-активните шахматни дейатели, общественици и състезатели в страната. Играе в представителните отбори на Свищов и Хасково и в окръжните на Хасково и Велико Търново. Шампион на Плевен-

ски окръг (1953 г. и 1955 г.), на Хасковски окръг (1956 г., 1958 г., 1959 г. и 1961 г.) и на Великотърновски окръг (1968 г. и 1969 г.). Участва в 2 общостудентски първенства в Со-

фия, 15 полуфинала за републиканско индивидуално първенство за мъже и в 9 първенства за ветерани, като през 1998 г. е 2-ри, а през 1999 г. – 3-ти. Играл е с успех в много открити турнири – в Тетевен, Разград, Славяново, Търговище, Русе, В. Търново и др. В периода 1959-1968 г. е председател на окръжната секция в Хасково, а от 1971 г. до 2000 г. – на шахматната секция към ДФС Академик (Св). Организатор и съдия на много шахматни състезания в Свищов и Хасково. Съдия републиканска категория. Дълги години работи като треньор (на обществени начала) на юноши и девойки; подготвя профсъюзните и студентските отбори на ВФСИ „Д. А. Ценов“ (Св). Несменяем треньор на представителния отбор на Академик (Св) – жени, които 12 последователни години играе успешно в “А” група. Освен с женския отбор постига добри резултати и с отборите на СОУ “Н. Катранов” (Св) – пионери (ст. в.), със студентския отбор на ВФСИ – общостудентски първенец от шампионата във Варна и с профсъюзния отбор (жени) на ВФСИ – републикански шампион. Всеотдаен и безпределно влюбен в шахмата.

Васил Попов – Ат. Махлев [A13]

Първенство на ветераните, София, 1999 г.

1.♘f3 ♖f6 2.e3 e6 3.c4 b6 4.b3 ♙b7
5.♙b2 ♙e7 6.♙e2 0–0 7.0–0 d5 8.d3 ♖bd7

9. ♖bd2 c5 10. h3 ♗c7 11. d4 ♜ac8 12. ♜c1
 ♗b8 13. ♗e5 dc4 14. ♗d7 ♗d7 15. bc4 cd4
 16. ed4 ♜fd8 17. g3 ♗f6 18. ♗b3 ♗f8 19. ♗e3
 ♜d7 20. ♗e4 ♗e7 21. ♜fd1 ♜cd8 22. ♜c2
 ♗c6 23. ♜cd2 ♗a4 24. ♗b1 ♗b4 25. ♗c3
 ♗c3 26. ♗c3 ♗c6 27. ♗c5 ♜d6 28. ♗b3 ♗c8
 29. ♗h2 ♗b7 30. ♜f1 ♗c6 31. f3 ♗d7 32. d5
 ed5 33. ♗d4 ♗c5 34. ♗f5 ♜f6 0-1

Мацов Георги. Кандидат майстор.

Един от най-големите шахматни дейатели на Пазарджик. Шахматната му дейност започва като състезател в началото на 50-те години. Във II градско първенство заема 6 м. с 6 т. Още първото му участие в III майсторски турнир през 1963 г. завършва с успех - заема 5-6 м. с 5 т. и покрива нормата за кандидат майстор, с което звание е удостоен през същата година. На следващата година играе на полуфинала за републиканско първенство в Перник, където заема 11 м. с 4,5 т. [+2-5-6]. През 1970 г. в V майсторски турнир разделя 3-4 м. с 9 т. и покрива първия си майсторски бал. Следващите му опити да покрие втори бал се оказват не успешни. Най-близо до превземането му е през 1974 г., когато стартира много добре с 4 т. от 5, но в оставащите до края 6 кръга постига само 3 т. и не успява да постигне целта си. През 1973 г. в градското първенство е на 2 м. с 10,5 т. от 14. В общинските първенства най-добре се представя през 1984 г. - 2 м. с 6,5 т. от 9. От началото на 50-те години на миналия век, в продължение на повече от 25 години е основен състезател в представителния градски отбор. Играе между II и IV дъска. На квалификационния турнир за влизане в „А“ група през 1972 г. в Габрово, на II дъска постига 4,5 т. от 9. Състезателната му

дейност продължава до средата на 80-те години. В следващите години е един от най-активните шахматни дейатели на Пазарджик. Участва активно при реорганизацията на шахматното движение и създаването на шахматните клубове. Първ председател на ШК „Пазарджик“ учреден през 1991 г.

Мердинян Агоп Пюзант. Роден на

7 май 1949 г. в Пловдив. Организирано с шахмат се занимава от 1962 г. в Локомотив (Пд). Усъвършенства се под ръководството на Л. Попов. Откроява се сред връстниците си. Неколккратно градски и окръжен шампион на Пловдив. През 1963 г. дебютира на републиканското индивидуално първенство за юноши в София. Най-големия си успех постига на първенството през 1965 г. във В. Търново - 2 м. Майстор на спорта от 1972 г., а международен майстор от 1979 г. От средата на 60-те години на миналия век е неизменно в състава на Локомотив (първоначално като юноша), с който е четирикратен шампион на страната. Многократен участник в отбора на България на Европейските първенства на USIC. Два пъти победител на дъската си, като през 1989 г. на първенството в Борас (Шв) постига 7 т. от 7 на II дъска. Наред със състезателната си дейност от средата на 80-те години на миналия век работи и като треньор към дружеството. Подготвяните от него девойки са спечелили много медали и титли от републиканските индивидуални и

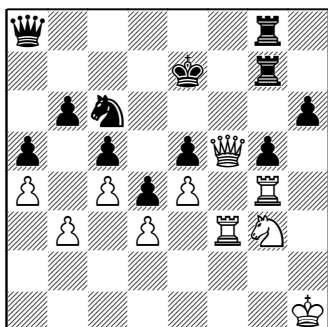

отборни първенства. Един от учредителите на ШК "Локомотив 2000" (Пд) през 2000 г. и негов изпълнителен директор. Отборът на клуба (мъже) е победител в държавното първенството през 2005 г.

А. Мерджиян (2315) – Н. Спиридонов (2405)
[A30]

Втори мемориал Камен Писков, Русе, (12), 1978

1.♠f3 c5 2.c4 ♘f6 3.g3 b6 4.♙g2
♙b7 5.0–0 e6 6.b3 d6 7.♙b2 ♙e7 8.e3
0–0 9.♙e2 ♗c7 10.d3 ♝d8 11.♘bd2
♘c6 12.♞fd1 d5 13.♞ac1 d4 14.e4
e5 15.a3 a5 16.a4 ♖h8 17.♞f1 ♞f8
18.♞ce1 ♞ae8 19.♘b1 ♘g8 20.♘a3
g6 21.♙c1 ♙f6 22.h4 ♙c8 23.♘h2
♘b4 24.♘b5 ♗d8 25.♙d2 ♙g7 26.h5
♙h6 27.hg6 fg6 28.f4 ♞f7 29.♞f2 ♞ef8
30.♞ef1 ♗e7 31.♙c1 ♖g7 32.♖h1
♞f6 33.♞f3 ♞g7 34.♗f2 ♘c6 35.♗e2
♘f6 36.f5 ♙c1 37.♞c1 g5 38.g4 ♞h8
39.♞h3 h6 40.♞f1 ♘b4 41.♞g1 ♖f8
42.♘f1 ♞g7 43.♙f3 ♙d7 44.♘c7 ♙f5
45.♘a8 ♙g4 46.♙g4 ♗b7 47.♗f3 ♖e7
48.♗f5 ♘g4 49.♞g4 ♘c6 50.♞f3 ♞hg8
51.♘g3 ♗a8

52.♘h5 ♞g6 53.♘f6 ♗c8 54.♘d5 ♖d6
55.♗f7 ♗d7 56.♞f6 ♞f6 57.♗d7 1-0

Мечкаров Стефан. Роден на 21 март 1926 г. в село Долен чифлик,

Варненско. Завършил е юридическия факултет на Софийския университет. На шахматната сцена се появява през 1947 г., когато става републикански

студентски първенец и като такъв получава правото да играе на финала за мъже. От този момент той е едно от главните действащи лица в шахматния живот в страната. Участник в 8 първенства, 3-кратен студентски първенец, шампион на София (1953), Майстор на спорта от 1954 г. През тези години завършва право, но почти не работи като юрист, а се отдава изцяло на шахмата. През 50-те години работи като редактор в сп. "Шахматна мисъл". По това време започва да играе и кореспондентен шах. Има големи заслуги за неговото популяризиране. Участник е в редица международни срещи и турнири. На първото първенство по кореспондентен шах през 1961 г. се класира на 2-4 място. Повече от 30 г. работи като треньор по шахмат. Най-напред в "Левски", а след това в Локомотив (Сф). Най-добрият негов възпитаник е гросмайстор Д. Дончев. Добър шахматен теоретик и анализатор, автор на десетки интересни статии и на книгата "Шахматните фигури". Умира на 4 февруари 2000 г. в София.

Ст. Мечкаров – Ем. Карастойчев [C44]

Отборно първенство, София, 1955 г.

1.e4 e5 2.♘f3 ♘c6 3.c3 d5 4.♙b5
de4 5.♘e5 ♗d5 6.♗a4 ♘ge7 7.f4
ef3 8.♘f3 ♙f5 9.0–0 g6 10.d4 ♙g7
11.♙f4 0–0–0 12.♘bd2 ♖b8 13.♞ac1

